THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription 50 Cents a Year. DECEMBER 1971 Vol. 56 - No. 4

HOW TO HAVE A HAPPY HANUKKAH

by RACHMIEL FRYDLAND

For many of us today Hanukkah may just mean eating too many *latkes,* the potato pancakes that we are so fond of at this special season. For the young people it is an opportunity of receiving some Hanukkah money to spend on games and other things of pleasure. If this is all that *Hanukkah* means to us, then we have missed the purpose of this ancient Jewish festival.

HANUKKAH—FEAST OF DEDICATION

The Hebrew word Hanukkah means dedication and refers to the particular event of the rededication of the Temple in Jerusalem in the time of the Maccabees in 167 B.C. Mattathias and his sons Judah, Jonathan, and Simon fought against the Syrian Hellenizers who wanted the Jewish people to worship the Greek gods, especially "great" Zeus, instead of worshipping the Lord God of Israel. With God's help the Maccabees were able to free Jerusalem from the pagans. They dedicated themselves to God, then cleansed and rededicated the Temple—hence Hanukkah, the feast of Dedication. Possibly at this special time they were chanting and singing Psalm 30 which is entitled "A Psalm and Song at the Dedication of the House of David." This song would have been very appropriate for this special occasion for the Psalmist says:

> I will extol thee, O LORD; for thou hast lifted me up, and hast not made my foes to rejoice over me.
>
> Sing unto the LORD, O ye saints of his, and give thanks at the remembrance of his holiness. For his anger endureth but a moment; in his favour is life: weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.
>
> Thou hast turned for me my mourning into dancing: thou hast put off my sackcloth, and girded me with gladness; To the end that my glory may sing praise to thee, and not be silent. O LORD my God, I will give thanks unto thee for ever (Psalm 30:1, 4-5, 11-12).

A HAPPY HANUKKAH IS TO KNOW GOD PERSONALLY

The Maccabees knew God personally; and, because of that, they were willing to endure the greatest hardships. They paid the highest price even with their own lives in order to maintain the worship of the God of Israel and to resist the imposition of the pagan Syrians and the Hellenized Jews. Their decision was similar to the decision of the three Hebrews, Hananiah, Mishael and Azariah whom king Nebuchadnezzar wanted to force to worship the immense golden image he had set up in the valley of Dura. They answered him:

> O Nebuchadnezzar, we are not careful to answer thee in this matter. If it be so, our God whom we serve is able to deliver us from the burning fiery furnace, and he will deliver us out of thine hand, O king. But if not, be it known unto thee, O king, that we will not serve thy gods, nor worship the golden image which thou hast set up (Daniel 3:16-18).

You will have a happy Hanukkah if you, too, will come to know God personally in such a way that, whatever may happen, it will not destroy this personal relation between you and your God.

A HAPPY HANUKKAH IS TO KNOW THAT YOUR SINS ARE FORGIVEN

Our personal relation to God depends on whether God can have any contact with us. The first man Adam sinned; and, as a result, he lost contact with God. Cain, his son, committed a crime; and, as a result, he also lost that contact with God. David also lost his fellowship with God because of his sin; and, therefore he prayed, "Cast me not away from thy presence" (Psalm 51:11). The prophet Isaiah declares by the *ruach hakodesh* that all our people have sinned:

> Behold, the LORD's hand is not shortened, that it cannot save; neither his ear heavy, that it cannot hear: But your iniquities have separated between you and your God, and your sins have hid his face from you, that he will not hear (Isaiah 59:1-2).

We will have a most happy Hanukkah if we can say with the Psalmist, "Blessed is he whose transgression is forgiven, whose sin is covered" (Psalm 32:1).

A HAPPY HANUKKAH IS TO KNOW THE WAY OF REDEMPTION

It is no coincidence that at the same time we are celebrating Hanukkah, there are millions of people who celebrate the coming into the world of *Yeshua Hamashiach.* The Word of God explains to us that He was so named because the Hebrew word *Yeshua* means Savior. An angel of God told Joseph (the husband of Miriam who begot Jesus) saying:

> And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name JESUS: (Hebrew, *Yeshua)* for he shall save his people from their sins (Matthew 1:21).

It is very fitting to celebrate both Hanukkah and the birth of Jesus the Messiah at the same time, for the only way to have a meaningful and happy Hanukkah is to have peace in our hearts through restored fellowship with God. But, to do so we must be cleansed from sin. The only way to obtain cleansing in olden times was by means of a sacrifice whose blood was shed in the holy Temple in Jerusalem. Seventy years before the last Temple was destroyed, Jesus came into this world to be that final sacrifice for sin. He was born in Bethlehem in accordance with the prophecy of Micah 5:2:

> But thou, Bethlehem Ephratah, though thou be little among the thousands of Judah, yet out of thee shall he come forth unto me that is to be ruler in Israel: whose goings forth have been from of old, from everlasting.

But the special reason for His coming is

THE GREATEST JEW THAT EVER LIVED

Who was the greatest Jew? Moses our master who gave us the Torah? Moses Maimonides, physician, philosopher, commentator who provided the Jewish people with the famous Thirteen Principles of Faith? No, there is a greater one. Who is He? Find out by requesting the beautifully illustrated brochure entitled, "The Greatest Jew . . ."

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd St., New York, N.Y. 10023

Published Monthly except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions, to the Jews, 236 West 72nd Street, New York, N. Y. 10023

described again in the Psalms:

> Sacrifice and offering thou didst not desire; mine ears hast thou opened: burnt offering and sin offering hast thou not required. Then said I, Lo, I come: in the volume of the book it is written of me. (Psalm 40:6-7).

Thus, when the time drew near for the sacrifices to cease in the Temple of Jerusalem, God provided for us a more perfect sacrifice and High Priest in the Person of Jesus the Messiah. One of Messiah's followers expressed it in these words:

> Wherefore when he cometh into the world, he saith, Sacrifice and offering thou wouldest not, but a body hast thou prepared me: In burnt offerings and sacrifices for sin thou hast had no pleasure. Then said I, Lo, I come (in the volume of the book it is written of me,) to do thy will, O God. Above when he said, Sacrifice and offering and burnt offerings for sin thou wouldest not, neither hadst pleasure therein; which are offered by the law: Then said he, Lo, I come to do thy will, O God. He taketh away the first, that he may establish the second. By the which will we are sanctified through the offering of the body of Jesus Christ once for all.
>
> Having therefore, brethren, boldness to enter into the holiest by the blood of Jesus, By a new and living way, which he hath consecrated for us, through the veil, that is to say, his flesh; And having an high priest over the house of God; Let us draw near with a true heart in full assurance of faith, having our hearts sprinkled from an evil conscience, and our bodies washed with pure water. Let us hold fast the profession of our faith without wavering (Letter to the Hebrews 10:5-10, 19-23).

You can have the happiest Hanukkah ever if you will accept this provision of God for the forgiveness of your sins and for the restoration of your contact and fellowship with God, your Creator and Redeemer.

We would like to hear your reactions whatever they be. Please write us a post card or a letter.

A Dynamic Relationship With Messiah

By LOUIS LAPIDES

As a young Jewish boy, born in Newark, New Jersey, I went to Hebrew school and received a very thorough Hebrew education. Many thoughts and questions provoked my mind concerning my standing with God and my everyday personal relationship with Him. I knew that God's desire for my life was for me to obey His commandments and to love Him above all else in the world. But as I beheld my own life I knew that I had not been living so others would see God's glory within me. The failure was on my part since I never bothered to search the Scriptures to find God's solution to the dilemma I felt had shrouded my life. This discouraging position led me to deny God's existence and even to renounce my standing as a Jew. I can remember the emptiness I experienced when I repeated prayers from a prayer book to a God whom I really didn't know. I felt that if I could only relate to God on Saturdays and High Holy Days then my relationship with Him would only be a part-time bond as one of His chosen people. From the disbelief and disappointment I felt I could only step down into worse effects of a life without God.

The path that my atheistic views followed led me to Greenwich Village, mind-expanding drugs, and a rebelliousness against everything that stood in my way. The findings of the well-known LSD prophets also interested me and dragged me further away from the God of the Bible to look for the God that people claimed to see on LSD trips. Another step took me into the Army and a year in Vietnam. While in the Orient I had an abundance of drugs, and I started to think deeply about my own existence and reason for living. My main interest became the Eastern philosophies and religions along with a search for God wherever He was to be found. To attain salvation I tried to empty my heart of all desires in the material and emotional world.

When I returned to the United States, I went to Los Angeles to live; and, after being there eight months, I really had nothing to show for my supposed spirituality except for an everyday LSD excursion and a God Who was always miserable with His creation. Now, where does Jesus Christ fit into all this? Well, one night while walking down Sunset Strip I was attracted by a crowd of people and decided to see what the gathering was about. Two men were preaching the love of Jesus, the Messiah. One of them came over and told me the news from the Scriptures that Jesus was the Messiah, my atonement for sin. He shared with me the Old Testament, a book upon which my whole claim as a Jew rested, and showed me numerous prophecies relating to the Jewish Messiah and what He would be like. I was amazed as my eyes witnessed the fact that the fulfillment of these prophecies was Jesus of Nazareth.

I began to seriously read the Bible from cover-to-cover. As I read I looked for the very person of God, the Rock, whom I was seeking so desperately. I knew that real love, true salvation and eternal life would be found in Him. My real self was exposed by the Word of God and I saw how I fell short of His righteousness. I asked Jesus to live in my heart and received the forgiveness of sins that He offered. Knowing Jesus as the Jewish Messiah has filled me with a new joy and love and has given me eternal life as He is the only way to God, and I am complete only in Him.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.
236 WEST 72nd STREET
NEW YORK, N. Y.

Published monthly to make known to Israel the truth concerning the Messiah.

COME TO OUR MEETINGS

New York Area:

Manhattan, Beth Sar Shalom, 236 West 72nd St., 10023
Rev. Charles Eisenberg. Tel: 362-7201

Coney Island, 3116 Neptune Ave.
Miss Hilda Koser. Tel: ES 2-2749

Hollis, 88-40 192nd Street
Rev. William Ennis. Tel: 479-4565

Huntington Station, L. I.
'Beth Sar Shalom' 27 Liberty Street
Mrs. Clara Rubin. Tel: HA 7-1825

Levittown, L. I., 6 Parkside Drive
Miss Ruth Wardell. Tel: PErshing 5-4577

California:

Hollywood, 6136 Lexington Avenue
Rev. Harold Sevener
Tel: HOllywood 2-2263

Colorado:

Denver, 1175 Jasmine Street
Mr. Eliezer Urbach. Tel: 388-3966

Florida:

North Miami Beach, 16001 N.E. 18 Ave.
Rev. Martin Klayman. Tel: 949-5009

Hollywood, 2039 Harrison Street
Rev. Raymond Cohen. Tel: 920-1638

Illinois:

Chicago, 6057 N. Kedzie
Rev. Harry Jacobson. Tel: 338-5959

Minnesota:

Minneapolis, 6212 Minnetonka Blvd.
Rev. David Woods. Tel: 929-2036

Pennsylvania:

Pittsburgh, 5808 Beacon Street
Rev. Henry Johnson. Tel: 521-8381

Texas:

Dallas, 5324 Northwest Highway
Dr. Thomas S. McCall. Tel: 369-3274

Washington, D.C.:

5917 16th Street, N.W.
Rev. Robert Miller. Tel: 726-4909

„קיינער ניט" דאָס הייסט אַז ניט איינער פון אונדז, צי ייד, צי גוי, האָבן מיר אַלע געזינדיקט פאַר גאָט דעם הייליקן, דעם ריינעם, דעם פולקאָמענעם. מיר קענען האָבן אַ פרייליכן חנוכה נאָר ווען מיר וועלן זיין זיכער אַז אונדזערע זינד זיינען פאַרגעבן געוואָרן און אַז מיר האָבן ווידער אונדזער פאַרבינדונג און התחברות מיט גאָט.

אַ פריילעכער חנוכה איז דערקענען דעם וועג פון גאולה

עס איז ניט קיין צופאַל אַז צו דער זעלבער צייט ווען מיר פייערן חנוכה, זיינען פאַראַן מיליאָנען מענטשן וואָס היטן אָפּ צו דער זעלבער צייט דעם יום טוב פון דער געבורט פון ישוע המשיחן. מיר לערנען אַז זיין נאָמען איז ישוע ווייל ער האָט געדאַרפט זיין אַ ישועה פאַר דער וועלט. אַ מלאך פון גאָט האָט געזאָגט צו *יוספן אַזוי צו זאָגן:*

און זי וועט געבערן אַ זון, און דו זאָלסט רופן זיין נאָמען ישוע, וואָרעם ער וועט מציל זיין זיין פאָלק פון זייערע זינד (מתיא 21:1).

עס פּאַסט זייער צו פייערן חנוכה און דעם יום טוב פון ישוע המשיחס געבורט צו דער זעלבער צייט, ווייל דער איינציקער אופן ווי אַזוי צו האָבן אַ באַדייטונגספולן און אַ פריילעכן חנוכה איז צו האָבן שלום אינעם האַרצן דורך באַנייטער פאַרבינדונג מיט גאָט. אָבער צו האָבן שלום און קאָנטאַקט מיט גאָט דאַרפן מיר זיין גערייניקט פון זינד. דער איינציקער אופן ווי אַזוי מענטשן האָבן געהאַט פאַרגעבונג פאַר זינד אין די אַלטע צייטן איז געווען דורך אַ קרבן ווען מען בלוט מען האָט געשפּרענגט אינעם בית המקדש אין ירושלים. זיבעציק יאָר אײדער דער צווייטער בית המקדש איז חרוב געוואָרן איז ישוע המשיח געקומען צו זיין דער לעצטער קרבן פאַר זינד. ער איז געבוירן געוואָרן אין בית לחם יהודה לויט דער נבואה פון מיכה 1:5.

אָבער דו, בית לחם אפרתה, כאָטש דו ביסט קליין צווישן די טויזנטער פון יהודה, פון דיר, אָבער, וועט אַרויסקומען דער וואָס דאַרף זיין הערשער אין ישראל: וועמענס אָפּשטאַם איז פון אַלט, פון די אייביקייטן.

דער ציל פון זיין קומען ווערט באַשריבן אין תהילים:

אַ קרבן און אַ מנחה טוסטו ניט פאַרלאַנגען; דו האָסט מיינע אויערן געעפנט; אַ קרבן עולה און אַ זינד אָפּפער האָסטו ניט פאַרלאַנגט. דאַן האָב איך געזאָגט, זע, איך קום, אין דעם הייליקן בוך (מגילת־ספר) איז געשריבן וועגן מיר (תהילים מ׳ 7:40־8).

און אַזוי איז געשען, ווען עס איז געקומען די צייט אַז די קרבנות זאָלן זיך ענדיקן אינעם בית המקדש אין ירושלים, האָט גאָט באַשטימט אַ מער שלימותדיקן קרבן. און כהן גדול אין דער פּערזאָן פון ישוע המשיחן. אַ חסיד פון ישוע המשיחן האָט עס אַזוי אויסגעדריקט:

בכן, ווען ער קומט אין דער וועלט אַריין, זאָגט ער: שלאַכטאָפּפער און שפּייזאָפּער, בראַנדאָפּפער און זינדאָפּפער האָסטו ניט פאַרלאַנגט. דעמאָלט האָב איך געזאָגט: זע, איך טו קומען, אין דער מגילה פון דעם ספר איז געשריבן וועגן מיר, צו טאָן דיין רצון, אָ גאָט. ווען ער זאָגט אויבן: שלאַכטאָפּפער און שפּייזאָפּער, בראַנדאָפּפער און זינדאָפּפער האָסטו ניט געוואָלט, אויך האָסטו דערין ניט געהאַט קיין וואוילגעפעלן, (וואָס מען איז מקריב על־פּי התורה), דעמאָלט האָט ער געזאָגט: זע, איך טו קומען, צו טאָן דיין רצון. ער שאַפט אָפּ דאָס ערשטע, כדי ער זאָל באַפעסטיקן דאָס צווייטע. דורך דעם דאָזיקן רצון זיינען מיר געהייליקט געוואָרן דורך דעם מקריב זיין פון דעם גוף פון ישוע המשיחן איין מאָל פאַר אַלעמאָל.

דעריבער, ברידער, ווייל מיר האָבן ביטחון אַריינצוקומען אין מקום־קדוש דורך דעם בלוט פון ישוען, דורך דעם נייעם און לעבעדיקן וועג, וואָס ער האָט געהייליקט פאַר אונדז דורך דעם פּרוכת, דאָס הייסט, דורך זיין לייב; און ווייל מיר האָבן אַ כהן־גדול איבער דעם הויז פאַר גאָט, לאָמיר גענענען מיט אַן אויפריכטיק האַרץ אין דער גאַנצקייט פון אמונה, כדי אונדזערע הערצער זאָלן זיין באַשפּרענגט און פריי פון אַ בייז געוויסן, און אונדזערע לייבער זאָלן געוואַשן ווערן מיט ריינע וואַסער; לאָמיר זיך האַלטן פעסט אין דער אָפענער באַקענונג פון אונדזער האָפנונג, כדי זי זאָל זיך ניט טרייסלען, ווייל געטריי איז דער, וואָס האָט מבטיח געווען (בריוו צו די יידן 5:10—10, 19—23).

איר וועט האָבן אַ זייער פריילעכן חנוכה אויב איר וועט אָננעמען גאָטס וועג פאַר פאַרגעבונג פאַר אייערע זינד, און פאַר דער צוריקשטעלונג פון אייער פאַרבינדונג, אייער התחברות מיט גאָט, אייער באַשאַפער און גואל.

מיר וואָלטן זייער געוואָלט הערן וועגן אייערע געפילן איבער דעם ענין. ביטע שרייבט אונדז אַ קאַרטל אָדער אַ בריוו.

אַ מעכטיקע פאַרבינדונג מיט משיחן

פון לואיס לפידות

אַלס אַ יונגער יידישער בחור פון נוארק אין ניו דזשוירזי, בין איך געגאַנגען אין חדר אַריין און געהאַט אַ גוטע יידישע אויסבילדונג. פיל מאָל האָב איך געטראַכט וועגן מיין באַציאונג צו גאָט, און ווי אַזוי עס האַלט צווישן מיר און אים. איך האָב געוואוסט אַז גאָט פאַרלאַנגט פון מיר אַז איך זאָל טאָן זיינע געבאָטן און אַז איך זאָל אים ליבן מער ווי יעדן. אָבער ווען איך האָב מיך פאַרקוקט אויף מיין לעבן האָב איך איינגעזען אַז איך האָב מיך ניט אויפגעפירט ווי עס דאַרף צו זיין. דער פעלער איז געווען מיינער ווייל איך האָב מיך ניט פאַרטיפט אויסצוגעפינען פון דער תורה און די כתבי הקודש וואָס איך דאַרף טאָן כדי גאָט וואויל צו געפעלן. מיט דער צייט האָב איך אַפילו פאַרלייקנט אַז גאָט עקסיסטירט, בין געוואָרן אַ כופר בעיקר, און געוואָלט אויפהערן זיין אַ ייד. איך דערמאָן זיך די ליידיקייט אין מיין האַרצן ווען איך האָב געדאַוונט פון אַ סידור צו אַ גאָט וועמען איך האָב ניט געקענט.

דער אַטעאיסטישער וועג האָט מיך געפירט צו גריניטש ווילעדזש. דאָרטן האָב איך געזוכט די סמים, די דראָגס, און אין מיין מוח איז נאָר געווען ווידערשפּעניקייט. דאָס פאַרזוכן די ל.ס.ד. סמים האָט מיך נאָר ווייטער אַוועקגעפירט פון גאָט פונעם תנ"ך און איך האָב אָנגעהויבן זוכן דעם גאָט וואָס מענטשן זאָגן זיי זעען דורך ל.ס.ד. שפּעטער האָט מען מיך גענומען אין דער אַרמיי און איך האָב פאַרבראַכט אַ יאָר אין וויעטנאַם. דאָרטן אינעם אָריענט האָב איך געהאַט גענוג דראָגס, און איך האָב אָנגעהויבן דענקען וועגן זיך זעלבסט און דעם ציל פון מיין לעבן. איך האָב אָנגעהויבן נישטערן אין די אָריענטאַלישע פילאָזאָפיעס כדי גאָט צו געפינען. כדי צו האָבן גאולה האָב איך געפּרואווט מיך אויסצולייזן פון אַלע מאַטעריעלע און עמאָציאָנעלע געפילן.

ווען איך בין צוריק געקומען קיין אַמעריקע, בין איך אַוועק קיין לאָס אַנדזשעלעס דאָרט צו וואוינען. גאָט האָב איך נאָר געקענט פון די ל. ס. ד. וואָס איז געווען אַ זייער טרויעריקער צושטאַנד.

איך האָב אָנגעהויבן צו לערנען תנ"ך. איך האָב דאָרטן געזוכט גאָט פאַר וועמען מיין האַרץ האָט אַזוי געגאַרט. איך האָב געוואוסט אַז דערלייזונג, אמתע ליבע געפינט מען נאָר אין אים. איך האָב איינגעזען פון גאָטס וואָרט אַז איך בין אַ זינדיקער מענטש. איך האָב תפילה געטאָן און געבעטן אַז ישוע המשיח זאָל אַריינקומען אין מיין האַרצן אַריין. ער האָט מיר מוחל געווען מיינע זינד דורך זיין קרבן. דאָס דערקענען ישוע המשיחן האָט מיך אָנגעפילט מיט פיל שמחה און מיט ליבע און מיר געגעבן אייביק לעבן. ער איז דער איינציקער וועג צו גאָט, און איך בין שלימותדיק נאָר דורך אים.

אנכי הוא הרעה הטוב
יוחנן י׳, 11

רעה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד
יחזקאל ל״ד, 23

א מאנאטלעכע אויסגאבע אויפצוקלערן דעם אמת וועגן משיחן

Subscription 50 Cents a Year. | DECEMBER 1971 | Vol. 56 - No. 4

ווי אזוי איר קענט האבן א פריילעכן חנוכה

פון ירחמיאל פרידלאנד

פאר פיל פון אונדז וועט חנוכה נאר זיין א יום טוב פון עסן לאטקעס. די קינדער וועלן הנאה האבן ווייל זיי וועלן קריגן א ביסל חנוכה געלט און אנדערע נאשערייען. אויב דאס איז שוין אלצדינג וואס מיר וועלן באקומען אויף חנוכה, דאן האבן מיר פארלוירן די אמתע באדייטונג פון דעם אלטן יום טוב.

חנוכה — יום טוב פון באנייאונג

חנוכה וואס איז דאס ווארט פאר באנייאונג, באציט זיך צו דעם חנוכת בית המקדש אין די ציטן פון די מכבים אינעם יאר 167 פאר קריסטוסן. מתתיהו און זיינע זין יהודה, יונתן און שמעון האבן געקעמפט איינער נאכן אנדערן קעגן די סירישע העלעניסטן וואס האבן געוואלט אז יידן זאלן דינען די גריכישע אפגעטער און ספּעציעל דעם „גרויסן" זעאוס, אנשטאט צו דינען דעם גאט פון ישראל. מיט דער הילף פון גאט האבן די מאקאבייער באפרייט ירושלים פון די געצנדינער. זיי האבן דאן גערייניקט און באנייט דעם בית המקדש — דעריבער האבן מיר חנוכה. אפשר האט מען צו דער דאזיקער צייט געזונגען תהילים קאפיטל 30 וואס הייבט זיך אן מיט די ווערטער, „מזמור שיר חנוכת המזבח — א געזאנג פאר דער באנייאונג פון דעם הויז". דא ווערט געזאגט:

איך וועל דיך דערהויבן, א גאט, ווארעם דו האסט מיך אויפגעהויבן, און דו האסט ניט דערלויבט אז די שונאים זאלן זיך פרייען איבער מיר.

זינגט צו יהוה, איר וואס איר זענט זיינע הייליקע, און דאנקט אים ווען איר דערמאנט זיך אן זיין הייליקייט. ווייל זיין צארן געדויערט נאר אויף א רגע, אין זיין ווילן איז לעבן: ווײנען געדויערט איבער דער נאכט, אבער פרייד קומט אינדערפרי.

דו האסט איבערגעטוישט מיין טרויער אין טאנצעריי: דו האסט אוועקגענומען מיין זאק מלבוש און האסט מיך אנגעקליידט מיט שמחה. כדי מיין כבוד זאל זינגען דיין לויב און ניט שווייגן. א יהוה מיין גאט, איך וועל דיר דאנקען אין אלע אייביקייטן (תהילים ל׳ 2:30, 6־5, 13־12).

א פרייליכער חנוכה איז צו דערקענען פערזענליך גאט

די מאקאבייער האבן געקענט גאט פערזענלעך, און צוליב דעם זיינען זיי געווען גרייט אויסצושטיין אלע שווערע צרות. זיי האבן באצאלט מיט זייער לעבן כדי צו דערהאלטן דעם דינסט פון גאט פון ישראל און כדי ארפצוווארפן די הערשאפט פון די געצנדינערישע העלעניסטן. זייער אנטשיידונג איז געווען ענלעך צו דער אנטשיידונג פון חנניה, מישאל און עזריה ווען נבוכדנצר הרשע האט געוואלט צווינגען אז זיי זאלן דינען דעם אפגאט, דעם גאלדענעם צלם וואס ער האט אויפגעשטעלט אין דעם דורא טאל. זיי האבן אים געענטפערט:

א נבוכדנצר, מיר האבן קיין זארג דיר צו געבן אן ענטפער אין דער אנגעלעגנהייט. אויב עס איז טאקע אזוי, וועט גאט וועמען מיר דינען זיין אימשטאנד אונדז צו ראטעווען פון דעם ברענענדיקן קאלך־אויוון און ער וועט אונדז ארויסראטעווען פון דיינע הענט, א קעניג. אבער אפילו אויב ניט, זיי ויסן, א קעניג, אז מיר וועלן ניט דינען דיינע געטער, און זיך ניט בויגן צום גאלדענעם צלם וואס דו האסט אויפגעשטעלט (דניאל 16:3—18).

איר וועט האבן א פריילעכן חנוכה, אויב איר וועט אויך דערקענען גאט אויף א פערזענלעכן אופן, אז וואס עס וועט נאר געשען, וועט עס דאך ניט צעשטערן די דאזיקע פערזענלעכע פארבינדונג די התחברות צווישן גאט און צווישן אייך.

א פריילעכן חנוכה איז צו האבן פארגעבונג פון זינד

אונדזער פארבינדונג מיט גאט הענגט אפ פון דעם צי גאט קען זיך פארבינדן מיט אונדז. אדם הראשון האט געזינדיקט; אלס רעזולטאט האט ער פארלוירן דעם קאנטאקט מיט גאט. קין, זיין זון, אין באגאנגען א מארד; און דעריבער האט ער אויך פארלוירן די פארבינדונג מיט גאט. דוד המלך האט אויך פארלוירן זיין התחברות מיט גאט, און דעריבער טוט ער תפילה און זאגט, „ווארף מיך ניט אוועק פון דיין אנגעזיכט" (תהילים נ״א) ישעיה הנביא זאגט ברוח הקודש אז אלע מענטשן האבן געזינדיקט:

זע, גאטס האנט איז ניט צו קורץ, אז זי זאל ניט קענען העלפן; און זיין אויער איז ניט שווער, אז עס זאל ניט קענען הערן: אבער אייערע עבירות האבן אפגעשיידט צווישן גאט און צווישן אייך, און אייערע זינד האבן פארבארגן זיין פנים פון אייך, אז ער וויל ניט אייך אויסהערן (ישעיה נ״ט 1:59־2).

מיר וועלן האבן א זייער פריילעכן חנוכה ווען מיר וועלן קענען אויסרופן מיטן תהילים שרייבער און זאגן, „וואויל איז דעם וועמענס עבירות זיינען פארגעבן, וועמענס זינד זיינען פארדעקט געווארן" (תהילים ל״ב 1:32).

איר וועט אפשר טענהן, „איך בין דאך אזא צדיק ווי מיין שכן. איך הרגע ניט, איך בין ניט קיין גנב, און קיין נואף". דאך לויט גאטס ווארט האבן מיר אלע געזינדיקט פאר גאט אזוי ווי עס איז געשריבן אין תהילים:

גאט האט אראפגעקוקט אויף די מענטשן, צו זען אויב עס איז פאראן עמעצער וואס פארשטייט, און זוכט גאט. זיי האבן אלע פארבלאנדזשעט, זיי זיינען געווארן אומריין: ניט פאראן קיינער וואס טוט גוטס, ניין, קיינער ניט. (תהילים י״ד 2:14־3).

Published Monthly except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions, to the Jews, 236 West 72nd Street, New York, N. Y. 10023